Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: Recorded Artists Actors Performers Ltd

Žalovaní: Phonographic Performance (Ireland) Ltd, Minister for Jobs Enterprise and Innovation, Ireland, Attorney General

Prejudiciálne otázky

1. Je povinnosť vnútroštátneho súdu vykladať smernicu 2006/115/ES ([1]) o nájomnom práve a výpožičnom práve a o určitých právach súvisiacich s autorskými právami v oblasti duševného vlastníctva („smernica“) z hľadiska účelu a cieľa Rímskeho dohovoru ([2]) a/alebo WPPT ([3]) obmedzená na pojmy, ktoré smernica výslovne používa, alebo sa alternatívne vzťahuje aj na pojmy, ktoré možno nájsť výlučne v uvedených medzinárodných dohodách? Do akej miery sa má konkrétne článok 8 smernice vykladať z hľadiska požiadavky „vnútroštátneho zaobchádzania“, tak ako je uvedená v článku 4 WPPT?

2. Má členský štát k dispozícii voľnú úvahu, aby stanovil kritériá na určenie, ktorých výkonných umelcov možno považovať za „príslušných výkonných umelcov“ v zmysle článku 8 smernice? Môže konkrétne členský štát obmedziť právo podieľať sa na primeranej odmene len na prípady, v ktorých (i) sa buď výkon uskutoční v Európskom hospodárskom spoločenstve („EHP“), alebo (ii) výkonní umelci majú prechodný alebo trvalý pobyt v krajine EHP?

3. Aká je miera voľnej úvahy členského štátu, keď reaguje na výhradu, ktorú uplatní iná zmluvná strana podľa článku 15 ods. 3 WPPT? Je konkrétne členský štát povinný vo svojej reakcii presne použiť výrazy použité druhou zmluvnou stranou v jej výhrade? Má zmluvná strana povinnosť neuplatniť pravidlo 30 dní uvedené v článku 5 Rímskeho dohovoru, ak môže vyústiť do situácie, v ktorej výrobca zmluvnej strany uplatňujúcej výhradu získa v zmysle článku 15 ods. 1 odmenu, pričom výkonní umelci podieľajúci sa na rovnakom zvukovom zázname odmenu nezískajú? Môže alternatívne zmluvná strana, ktorá reaguje na výhradu, poskytnúť štátnym príslušníkom zmluvnej strany, ktorá uplatnila výhradu, rozsiahlejšie práva ako poskytla táto zmluvná strana, to znamená môže reagujúca zmluvná strana poskytnúť práva, ktoré zmluvná strana uplatňujúca výhradu neposkytuje v rovnakej miere?

4. Je za akýchkoľvek okolností prípustné vyhradiť právo na primeranú odmenu len pre výrobcov zvukového záznamu, a teda odmietnuť toto právo výkonným umelcom, ktorých výkon bol zachytený na tento zvukový záznam?

([1]) Ú. v. EÚ L 376, 2006, s. 28.

([2]) Medzinárodný dohovor o ochrane výkonných umelcov, výrobcov zvukových záznamov a rozhlasových organizácií (1961).

([3]) Zmluva WIPO o umeleckých výkonoch a zvukových záznamoch z roku 1996.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Supremo Tribunal de Justiça (Portugalsko) 2. apríla 2019 — Sportingbet PLC, Internet Opportunity Entertainment Ltd/Santa Casa da Misericórdia de Lisboa, Sporting Club de Braga, Sporting Club de Braga — Futebol, SAD

(Vec C-275/19)

(2019/C 206/39)

Jazyk konania: portugalčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Supremo Tribunal de Justiça

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Navrhovateľky v konaní o kasačnom opravnom prostriedku: Sportingbet PLC, Internet Opportunity Entertainment Ltd

Ďalší účastníci: Santa Casa da Misericórdia de Lisboa, Sporting Club de Braga, Sporting Club de Braga — Futebol, SAD

Prejudiciálne otázky

1. Vzhľadom na to, že Portugalsko neinformovalo Európsku komisiu o technických predpisoch uvedených v legislatívnom dekréte 442/89 z 2. decembra, nemôžu sa tieto normy, najmä uvedený článok 3 [v citovanom znení] a článok 9, uplatniť, takže jednotlivci sa môžu domáhať ich neuplatnenia?

2. Vzhľadom na to, že Portugalsko neinformovalo Európsku komisiu o technických predpisoch uvedených v legislatívnom dekréte 282/2003 z 8. novembra, nemajú sa uvedené normy, najmä už citované články 2 a 3, uplatniť na poskytovateľov služieb v Portugalsku?

Žaloba podaná 1. apríla 2019 — Európska komisia/Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska

(Vec C-276/19)

(2019/C 206/40)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Európska komisia (v zastúpení: A. X. P. Lewis, J. Jokubauskaitė, splnomocnení zástupcovia)

Žalované: Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska

Návrhy žalobkyne

— určiť, že Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska si tým, že zaviedlo nové zjednodušené pravidlá, ktoré rozširujú nulovú sadzbu, a výnimku od bežnej požiadavky registrácie dane z pridanej hodnoty stanovenej pôvodným Terminal Markets Order 1973, bez toho, aby požiadali Komisiu o súhlas Rady, nesplnilo povinnosti, ktoré mu vyplývajú z článku 395 ods. 2 smernice Rady 2006/112/ES ([1]) z 28. novembra 2006 o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty (ďalej len „smernica o DPH“),

— zaviazať Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska na náhradu trov konania.